

Tôi trân trọng mời em dự chuyến tàu tình ái.

Trong một phút, một giây cuộc hành trình
sẽ mở. Tôi mời em. Trân trọng mời em cùng đi,
cùng khai mạc cuộc đời.

Tôi mời em vứt bỏ lại đằng sau những kinh thành
buồn bã với phong tục, thói lễ, bạc vàng gia?
đối: muốn làm người yêu thì phải đổ Tú Tài.

Tôi mời em đi ngay. Không cần lấy vé. Không
phải đợi chờ vì điều kiện du hành là những
ngón tay lồng vào nhau và tâm hồn đừng đơn
chiếc.

Còn nếu cần thì tôi sẽ làm người bán vé.
Nhưng tôi sẽ không quên làm người đồng
hành duy nhất để đưa em đi. Và tôi sẽ làm
người lái tàu để không ai được dự phần vào
câu chuyện đôi ta.

Vé có thể là những lá thư xanh. Tàu là gian nhà
rất nhỏ. Nhưng mỗi ga chắc chắn sẽ là những
chiếc hôn nồng cháy cuộc đời.

Tôi mời em đi ngay. Em có thể đến đây với
đôi giày gót cao để tôi tưởng mình nghe vóc hạc.
Nhưng nếu em vội vã thì em cứ đi chân không. Tôi
sẽ bọc mười ngón chân với tất cả linh hồn say
đắm yêu em.

Em có thể sẽ tô môi son rất đỏ như khi đi dự
một dạ yến tưng bừng. Em có thể sẽ phấn hồng
trên má, trên áo màu những vòng kim tuyến kết
hoa đăng.

Nhưng nếu vội vàng mà em để vành môi tái
nhợt, mớ tóc bù tung. Thì có hại gì đâu em?
Cuộc hành trình sẽ khởi vào đêm khuya. Tôi không
nhìn thấy má hồng non vì còn mãi mê
với tất cả em tràn đầy trong đáy mắt.

Tôi cũng đi rất vội vàng. Hành lý chỉ mang
theo một vòng tay để ôm em, đôi mắt say sưa
để thì thầm nói chuyện và đôi mắt để kết hoa
đám cưới trên vầng trán dịu hiền.

Em đến ngay đi.

Để tất cả gò má em ấp trên bàn tay tôi xóa
hết những đường chỉ tay gian khổ.

Em đến ngay đi.

Em đến ngay cho cuộc hành trình được mở.
Gió được nổi lên từ mớ tóc phiêu bồng,

thuyền dong thả từ đường môi óng ả. Và ngực
căng buồm, mắt trông tìm vệt vãi:

Tôi đi vào kiêu diễm của thân em.